Dopisi.

Podova pri Račjem. Zblaznel je tukaj sin posestnice Štefan Lah, ki je postal tekom časa nevaren vsej okolici. Bolnik hodi okoli z dolgim nožem ter grozi svoji svakinji, da jo bo prerezal po dolgem in počez tako, da jo mora njegov brat neprenehoma stražiti, da blaznež ne bi izvedel svoje namere. Sicer pa isti neprestano tuli kakor zverina ter obeta, da bo ob primerni priliki zažgal vso vas in smatrati je, da bo, ako se mu posreči, prišlo res tudi do dejanja. Čudno pa je, da nastopajo vsi znaki umobolnosti tudi pri njegovi materi, ki hoče svojemu sinu in snahi razbiti hišo in pohištvo, ker želita spraviti bolnika v blaznico. Dasi je nekajkrati za las manjkalo, da ni izdihnila duše v njegovih rokah, ko jo je hotel zadaviti, vendar noče ničesar slišati o tem, da bi bilo treba spraviti nevarnega človeka na varno. Brat in svakinja sama tega ne upata, ker se bojita, da se bo njegova mati radi tega maščevala. — Kaj pa delajo naši občinski organi? Mi smo mneja, da je dolžnost občine, da napravi v tej zadevi red, kajti sedaj za enkrat govorimo mi, sicer bo za nami govorila sodnija. Gospod občinski predstojnik Žagavec in vi oče Starešinčan ki vas tako grozno skrbijo občinske doklade za ubožce in si mnogo brusite jezik in pete predvsem tam, kjer ničesar ne razumete, vi bi morali vedeti, da bo imela občina mnogo več sitnosti in stroškov, ako bo blaznež požgal mogoče vso vas in se bo bolezen razvila tudi pri materi do iste stopnje kot se je pri sinu, ter bo prišlo morda celo do umora, ako ne boste dali spraviti teh dveh oseb pravočasno na varno.

Viničarji, zapomnite si! Od Sv. Miklavža pri Ormožu poročajo: Pri nas imamo občeznanega demokrata gostilničarja S., kateri po par. 6 volilnega zakona ne bi smel voliti ne voljen biti. Ta dični mož pa se posebno trudi, da odvrne naše može od Slovenske ljudske stranke in jih pridobi za svojo demokratsko stranko. Posebno se huduje, da ima naša katoliška stranka tudi viničarje na svoji listi, češ, kaj bodo viničarji njemu davek predpisovali, ki sami davka nič ne plačujejo. Gospodine S., zavedajte se, da tudi viničarji plačujejo davek in to prav velik davek, ne sicer v denarju, ampak s svojim delom. Ko vi še sladko počivate, so viničarji že zdavno na delu. Prepričani smo, ko bi viničarji imeli Vaše premoženje, bi rajši plačali davek v denarju, kakor ga plačujejo s svojim trudapolnim delom. Sicer kot izobražen človek menda veste, da ne predpisujejo davek občinski odborniki, ampak druge oblasti. Viničarji, zapomnite si tega svojega prijatelja S. ter mu dajte pri volitvah tak odgovor, da glasujete vsi za Slovensko ljudsko stranko. Tako, gospodje demokrati! Za danes toliko,drugič če vam bo všeč, objavimo še kaj več, n. pr. kako ste leta 1920 postopali pri volitvah župana.

Stoperce. Sliši se tuintam govorica, da smo Stopercani zakotni in da je tukaj Bog mahnil s prazno vrečo. Da nismo z vsem založeni, je resnica, vkljub temu pa vlada pri nas splošna zadovoljnost. Zdražbarske politike ne poznamo, ker smo vsi vneti pristaši SLS, v župniji in občini vlada sloga. Uredili in oskrbeli smo si tudi vse potrebno. Imamo lepo štirirazredno novo šolo z dobrim voditeljem, prenovljeno cerkev in župnišče in nove zvonove itd. Nastopile so tudi občinske volitve, pri katerih nimamo nobenega prerivanja, ampak sestavljena je samo ena lista SLS v splošno zadovoljnost.

Sv. Peter niže Maribora. Nekdo se je v zadnjem »Slovenskem Gospodarju« spravil na naše samostojneže-demokrate, ki pa se sedaj sramujejo pravega imena ter se imenujejo — čujte in strmite! — »zvezarje«, dasiravno so nas včasih zmerjali s tem imenom. Naredili so s svojo spremembo kakor volk, ki svojo dlako menja, ne pa svojih slabih lastnosti. Pri nas se govori seveda še več. Tako n. pr. vemo, da so propadlega radikalnega kandidata Verliča in trčovskega ata izbacnili iz svoje kandidatne liste zato, ker se ju drži smola. Česarkoli se namreč ta dva lotita, povsod jo zafurata kljub temu, da jima gre jezik kot goski rep. Zaradi svoje vsiljivosti sta izgubila kredit celo pri svojih lastnih pristaših. Pri »samostojni zvezi« je res pisana družba. Od zagrizenega demokračka preko samostojnih jecljarjev do socijalistov in bivših komunistov, vse se je združilo na »Zadružni listi.« Vina in flekžupe ne bode manjkalo, saj so na tej listi celo trije krčmarji. Čudimo se le nekaterim železničarjem, kako je mogoče podpirati Žerjavove demokrate. Ali še res nimajo dovolj bunk? Posebno značilno za naše samostojne demokrate je, da skušajo premotiti volilce z lažmi. Kaj vse je lagal čez našega župana neki tak trčovski jecljar! Lagal je o milijonih, o frajgrabi itd. Mož si je seveda s tem pritisnil sam pečat obrekljivca in lažnjivca. Sram naj vas bo, če nimate drugega pripomočka za agitacijo kot laž! In še nekaj. Agitirati za volitve z vinom in pivom, to je že stara navada naših demokratov in samostojnežev. Tudi kandidate so na tak način lovili. Nič ne rečemo, naj le plačajo, saj imajo in revežu se kapljice, ki jo ravno on pridela, ni treba braniti, toda groziti domačinom, poštenim, mirnim ljudem z orjuno, to pa presega vse meje. Imamo priče in dokaze, kako sta dva znana trčovska samostojneža zagrozila, da če pri volitvah Šentpetrani ne bodo zlepega volili samostojneže-demokrate, bo prišla orjuna nad volilce domačine. Imenitno! Mlečnozobi tujci naj pridejo z gorjačami nad nas domačine? Ali ni to izdajalsko? Da, da! Ne le lažnjivci so naši samostojneži, temveč kar je še grše, oni so tudi Judeži. Judežev in lažnjivcev pa ne maramo, da

Menjalnica

za nakup in prodajo valut

Josip Bezjak,

Šolska ulica 5 MARIBOR Šolska ulica 5

Častna izjava.

Podpisana s tem prekličem in obžalujem vse besede, s katerimi sem v nedeljo, 20. t. m. v vinogradu v Curnovcu žalila g. Franca Šepec, odvetniškega uradnika v Brežicah. Izjavljam, da sem žalivke izustila le v razburjenosti ter se zato s tem g. Šepec-u zahvaljujem, da mi je vse odpustil ter me ni izročil kazenskemu sodišču.

Brežice, dne 28. julija 1924.

Ana Ban, posestnica,
Dečna Sela štev. 44 pri Brežicah.

971

ZAHVALA.

Za vse dokaze iskrenega sožalja povodom smrti nad vse ljubljenega soproga, gosp.

Ivana Naraks

se najprisrčnejše zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti. Posebno še čč. duhovščini, organistu, sorodnikom in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Arja vas, julija 1924.

Žalujoči ostali

ZAHVALA.

Za obilne dokaze iskrenega sočutja povodom bridke izgube našega priljubljenega očeta, gosp.

Matije Janežič,

pos. v Vinskem vrhu, župn. Sv. Miklavž pri Ormožu

ki je dne 25. julija t. l. po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, v 75. letu svoje starosti z največjo potrpežljivostjo mirno v Gospodu zaspal, se najprisrčnejše zahvaljujemo. Posebej vlč duhovščini, g. novomašniku Stanku Lah, ki je v zelo slabem vremenu in v zadnjih trenutkih prinesel sv. popotnico, dalje vsem sorodnikom, domačim gg. pevcem, učiteljstvu, občinskim odbornikom in vsem drugim.

Umrlega priporočamo v molitev.

Žalujoča žena in otroci.

UGODNA PRILIKA

se nudi posestnikom, posebno onim, ki imajo hiše s slamo krite, ker si lahko nabavijo v Celjski opekarni E. Unger-Ullman prvovrstno strešno kakor vsako drugo opeko danes najceneje. Opeka je cenejša od slame. — Pisarna: Celje, Razlagova ulica št. 4. — Tovarna: Sp. Hudinja pri Celju. — Za cenj. naročila se uljudno priporoča

CELJSKA OPEKARNA E. UNGER-ULLMAN.

MALA OZNANILA.

Katera poštena obitelj bi sprejela 7letnega fantka za svojega? Ponudbe na upravo lista pod »Posinovljenec«. 953

Pekovski učenec močan in zdrav poštenih staršev se sprejme takoj. Alojz Božič, pekarna, Frankolovo, p. Vojnik. 952 2—1

Mlinar, samostojen, dela v vseh strokah v manjših in večjih umetnih mlinih, vešč tudi naprave in izdelovanja bučnega olja, išče primerne službe. Naslov v upravništvu. 946

Oskrbnik, oženjen, 31 let, vešč vseh v poljeddiško stroko spadajočih del, kakor tudi v živinorejstvo in sadjarstvo, ima tudi prakso v lesni industriji, išče primerne službe. Naslov v upravništvu. 950 2—1

Dva čevljarska vajenca se takoj sprejmeta. Hrana in stanovanje v hiši. Maribor, Tržaška cesta 1. 958

Žagarja, samostojnega delavca na venecijanskem jarmu, se takoj sprejme. Plača po sposobnosti in dogovoru. Stanovanje in če potrebno hrana prosta. Oskrbništvo na »Slomu«, pošta Ponikva ob j. ž. 955

Išče se zanesljiv viničar z 4—5 delavnimi močmi pod dobrimi pogoji. Naslov v upravništvu. 943 2—1

Sprejme se pri Viljemu Elsbacher v Ptuju (pisarna Hutter) viničar z več delavskimi močmi, kateri ima tudi oskrbovati 10 glav živine. 945 2—1

Sodarski učenec, močan, se sprejme pri Jožefu Šketa, sodarski mojster, Sv. Lovrenc na Pohorju. 942 3—1

Mlinarskega učenca, pridnega in močnega išče za takoj Ivan Bezjak, tvornica olja v Framu. Mesečna plača 250·— D, hrana in stanovanje v hiši. 934 2—1

Kovaški pomočnik, prvovrstna moč, za takojšnji nastop proti primerni plači se sprejme pri Ivanu Burkle, Skorno, Soštanj. 903 3—1

Pošteno kmečko dekle, srednje starosti, dobra gospodinja in kuharica se sprejme v službo pri trgovcu na deželi. Nastop službe v enem do dveh mesecih. Pismene ponudbe na upravo lista. 970

Iščem službo h konjem. Vešč poljskega dela skozi 20 let. Najrajše k vsakdanji vožnji. Vpraša se pri g. Pahole, Poljčane. 972

Nova hiša, 3 sobe, kuhinja, shramba, klet, hlev, lep vrt sadonosnik, njiva, travnik, trte, četrt ure od mesta (postaje) se po zelo ugodni ceni proda s pridelkom vred. Schneider, Devina, Slov. Bistrica. 923 2—1

Proda se majhna hiša z vrtom, 2 sobi, kuhinja; stanovanje takoj na razpolago. Dr. Krekova ulica 32a, Studenci pri Mariboru. 976

Posestvo v neposredni bližini cerkve sv. Barbare pri Mariboru v izmeri 2 orala, obstoječe iz njive, sadonosnika in vinograda, (nov tretjeletni amerikanski nasad) ter lesena hiša z hlevom za kravo in svinje, pod hišo lepa obokana klet, se pod ugodnimi pogoji proda. Primerno za obrtnika itd Več pove Franc Prekoršek sv. Barbara pri Mariboru. 921 2—1

Hiša, 4 sobe, kuhinja z gospodarskim poslopjem, pol orala zemlje, ob državni cesti se takoj proda za 34.000 din. Grošl, Slivnica pri Mariboru. 910

V najem se da kovačnica. Dve sodi, dve kleti, trije svinjaki. Vpraša se pri Jakobu Čerič, Zg. Duplek pri Mariboru. 888

Lepo malo posestvo blizu Frama se proda ali zamenja za les. M. Obran, Maribor, Loška ulica 15, 906 4—1

Proda se gozd, 5 oralov, z lepim drevjem za sekanje (hoja) v ravni legi ob cesti v bližini Mozirja. Natančneje pri: Heleni Matjaž, Mozirje. 899 3—1

Mirna zakonca brez otrok išče ta sredoje posestvo v najem. Naslov v upravi. 965

Proda se okoli 1 oral vinograda z novim nasadom, klet in preša v dobrem stanu. Cena 26.000 D. Izve se pri D. Čokl, Sv. Jernej pri Ločah. 959

Posestvo, arondirano, 3 1/2 orala, lepa lega, rodovitno, četrt ure od Ptuja, na prodaj. Naslov v upravništvu. 966

Rodovitno posestvo ob okrajni cesti pri Mariboru, 3 velike njive, veliki travnik, sadonosnik zidana hiša, klet, hlevi za živino in svinje, se ugodno proda. Cena 200.000 D. Pojasnila daje Šepec, Maribor, Grajski trg 2. 968 2—1

Iščem malo pritlično hišo v najem za več let, pripravno za trgovino. Naslov v upravništvu. 974 2—1

Pozor! Radi izpraznitve skladišča prodaja železnine po lastni ceni, dokler traja zaloga, pri Sergej Vabič, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 918 3—1

Proda se takoj lepo posestvo z zidanim velikim poslopjem, sadonosnikom, njivami, travnikom, gozdom ob ravni cesti, 5 minut od cerkve, 15 minut od kolodvora, pripravno za trgovino z živino, senom, slamo ali za drugo obrt. Cena 130.000 din. Več se izve pri Iv. Pančič, Lužečka vas, p. Poljčane. 951

Proda se posestvo na lepem prijaznem kraju, 5 oralov zemlje: njive, travnik, gozd in sadonosnik, s poljskim pridelkom, po ugodni ceni. — Janez Bajc, Št. Jurij ob juž. žel. 964

Posestvo, pol ure od Maribora, 10 minut od farne cerkve, 9 oralov, lepa zidana z opeko krita hiša, poslopje za usnjarno, vse v dobrem stanu, majhen vinograd, sadonosnik itd., se pod ugodnimi plačiln. pogoji proda. Cena 200 000 D. Da se tudi v najem. Lastnik: Pergler, Mlinska ulica 44, Maribor. 975

Gledališki oder, 15 različnih scen, kompleten, se radi preselitve takoj proda. Vpraša se: Karol Tratnik, gospodar Kat. pom. dr., Maribor, Orožnova ulica 3. 967

Na prodaj je stroj za izkopavanje krompirja, v dobrem stanu, prihrani 2/3 delovnih moči. Naslov v upravn. 956 2—1

Proda se takoj 6 HP parna lokomobila z mlatilnico vred, angleški izvor, v dobrem stanu. Cena primerna. Naslov v upravništvu. 962 2—1

Steklenice vseh vrst kupi trgovina Posch, Maribor, Koroška cesta 20. 947 3—1

Proda se močen šivalni stroj za krojača ali šivilju. Maribor, Koroška cesta 85. 957

Berdo za tamburaške zbore, popolnoma nov in nerabljen se poceni proda. Kje pove uprava ista. 911 3—1

Suhe gobe, brinjevo olje in fižol kupuje po najvišjih dnevnih cenah ter prosi za povzorjene ponudbe tvrdka Fr. Širc, Kranj 870 26—1

Gotove moške obleke, perilo za moške in ženske, moške hlače in delavske obleke kakor tudi vse drugo manufakturno blago od najcenejše do najfinejše vrste, nadalje gotove obleke za birmance kupite v trgovini F. Starčič, Maribor, Vetrinjska ulica št. 15. 715

: Ne zamudite :

kupiti po čudovito nizkih cenah došlo manufakturno blago, kakor: kretone, drske, tiskovino, volneno blago za moške in ženske obleke, svilene rute ter vse druge potrebščine pri tvrdki

Martin Šumer

Konjice, Slovenija.

Rdečico, solnčne pege in vse **nečistosti v obrazu** prežene pri dnevni uporabi prav temeljito edinole

Rožni sneg!

Cena 10·— Din.

Lekarna „pri Zamorcu"

Karol Wolf, Maribor,

Gosposka ulica 12.

ŠTAMPILIJE vsake vrste K. KARNER GRAVER MARIBOR, SLOVENSKA U. 3

V novi obleki

namreč v rjavo-modro-beli etiketi je sedaj v prometu davno preizkušeni in priljubljeni »Pravi : FRANCKOV : kavni pridatek« v zabojčkih. — V varstvo proti ponaredbam se na tej novi etiketi posebno ističejo glavna obeležja, namreč ime »Franck« in »kavni mlinček«. — »Pravi : FRANCK : z mlinčkom« je kavi tako potrebna, kakor začimba juhi. —

bi nas komandirali. Dne 10. avgusta bomo volili domačine, poštene in krščanske može, katerim lahko mirno zaupamo občino, a samostojnežem-demokratom bodemo dali laufpas. Živela naša Slovenska ljudska stranka! — Prosim, g. urednik, prihranite v Vašem cenj. listu prostora še za prihodnjič. Je še veliko zanimive snovi za vse, za nas in za nasprotnike. To bodo debelo gledali naši samostojno-demokratski strici!

Sv. Barbara v Slov. gor. Naš šomašter se strašno jezijo, ker morjo v »Gospodarji« zamorca špilati. Pa saj za jega in za Koenskega rihtara nede žajfe nikol zmenkalo! Za prvega tolko tou briga, da ži rejsn taužnte obečate za tou, da bi biu taki rihtar, ki bi ga lehko on komandiro, p či bi šla zavolo tega cejla gmajna k vragi. Zavolo tega su ga pr posojilnici vün vrgli, či še zaj nede dau mira, pa mu bomo s čim dragin stopili maslo na glavi. Či de se zavolo tega vtopiu, de si san kriv. Šabeder pa je tüdi rihtar, da ga neje v Jugoslaviji! Za steze se tikou briga, da misli, ku hitro de drgoč rihtar, s Pariza prštelat eroplane, da do s ilehko vozili lüdi vse kaj do nücali, pa nede treba po blati hodit. Doklč pa še eroplani nedo prišli, bu pa on davo firšpone, da se nede zavračalo nu rihtara šinfalo, pa dragih dohtarjev plačüvalo! To pa bo vse čisto zapstujn, če vsak de piti dobiu cuj, tikou ku te, ku su ga volili. — Na letnčki pondelek je tüdi pubare po glavah mlato z glažami in stolicami, tikou, da so gratli čisto divji in je le edn estano mrtev. Pa samo zavolo tega, ki sta se dva neke zaštrajtala! To je nej prav, kaj se je zgodilo, še veči škandal pa je, da je biu rihtar tega kriv. Nej noben čüdež, če so pubari beli tako divji, da su v tisten Kr. bujli, čüdež bi pa mogo bit, či bi Korejanci bli tako nori, da bi drgoč Šabedra volili . . .!

Puščava. (Blagoslovljenje novih zvonov). Svetovna vojska je vzela tudi romarski cerkvi Device Marije v Puščavi zvonove. Dolgo so jih pogrešali domači farani in romarji; kako milo so prej doneli vabeč v lepo veličastno hišo božjo; pozdravljajoč od blizu in daleč prihajajoče romarje, častilce Matere božje. Škoda jih je, vzdihnil je marsikateri, posebno »ta velikega«, ki smo ga daleč slišali, kdaj bomo dobili druge. — Ta želja se je končno izpolnila. Dne 3. avgusta t. l. bodo tri novi zvonovi blagoslovljeni in potegnjeni v stolp. Pri tej slovesnosti bo zjutraj ob 5. uri sv. maša, potem še ena in ob 8. uri bo blagoslovljenje, potem se znovi vzdignejo v stolp in na to bo pridiga in peta sv. maša. Blagoslovil jih bode prečastiti gospod kanonik dr. Maks Vraber.

Ribnica na Pohorju. Po preteku dveh let dobimo iz tovarne Bühl 4 nove bronaste zvonove. Veliki bo tehtal blizu 2000 kg, mali pa 560 kg. Te zvonove bodo na Jernejevo nedeljo blagoslovil g. stolni prošt Martin Matek. V Št. Janžu bo dva zvonova blagoslovil gosp. dr. Ant. Medved. Pri župni cerkvi bo ravno 50 let, kar so bili v vojni odvzeti zvonovi novi.

Sv. Anton v Slov. gor. Vzori in boji Kat. bralnega društva pri Sv. Anton v Slov. gor. Govoril ob slavnosti 30 letnice dne 13. 7. 1924 g. Rado M. Vsako desetleje v zgodovini našega bralnega društva ima nekaj značilnega, kar je v zvezi ali s kulturno zgodovino našega naroda ali s svetovno zgodovino. Lahko si mislimo, da je najbolj tem na stran v povestnici našega društva pač zadnje desetletje. Vojska, ki je morila fante in može, je vsako društvo dušila kakor mora, pa tudi naše. Ko rožlja orožje, morajo molčati muze, to je prosveta in lepe umetnosti, pravi že stari latinski pregovor. Tajniški zapisnik kratkomalo pravi o tej dobi: Za veselico itak ni več časa v teh resnih in žalostih polnih dnevih; tudi z raznimi predavanji in shodi se je moralo prenehati, ker so se našli ljudje, ki so s svojimi strupenimi jeziki zlorabljali takšne shode. Sicer se k tej točk še povrnemo nazaj. A zdaj se hočemo podati k zibelki društva. Ustanovitelj mu je bil leta 1894 takratni kaplan g. Alojz Cizerl. Pravila so izborno sestavljena, tako da ni dvoma o tem, da društvo mora biti odločno krščansko. V § 16 se namreč pravi: »Bistveni znak društva vendar mora sploh ostati 1. rimsko-katoliški in 2. slovenski, v drugačnem slučaju se društvo mora nehati.« Prvi odbor je bil takole sestavljen: Ivan Jurančič (predsednik), Jožef Tušak star., Alojz Cizerl, Jakob Balaškovič. Od teh razen g. Cizerla živijo še vsi. Posluževale so se društva redke hiše, ki so bile že zavedne. Priprosta škrinjica s knjigami, pozneje ena miza, to je bil ves inventar. Knjige je društvu vezal † član Franc Dvoršak. Pri izposojevanju je vladal vzoren red; časopis »Slovenski Gospodar« in nekateri drugi so šli od rok do rok. Društvo je imelo svoj sedež v šoli. V društvu je vladala prvo desetletje neka sloga, ki pa je seveda bila od tistega časa naprej kaj čudna in nenaravna, odkar so naši dobri možje, v strahu si za društveni prostor, se dali komandirati deloma od enega jungovca, to je bilo v tistem času toliko kot sedaj orjunec, deloma od enega štajerčijanca. — Drugo desetletje društva se je začelo v znamenju probujene mladine. Še prej, kakor na Kranjskem, okoli leta 1904, je na Štajerskem završelo: Mladina na plan! Zasedi in napolni društvene prostore; organiziraj se v mladeniških in dekliških zvezah, da bode več življenja v društvih! Zgodilo se je. Od tistega časa so društva kakor prenovljena. Od 15 do 20 je poskočilo število članov na 90—100. Seveda je imelo mladinsko gibanje svoje sovražnike v nemškutarji in liberalizmu, ki sta vedela, da se organizira boj proti njima. Tudi naše društvo se je prerodilo. Sreča je bila, da je takrat kaplanoval tukaj g. Ognjeslav Škamlec, ki se je zavedal važnosti trenutka; on je društvo preustrojil. V njegovem smislu sta društvo vodila tudi dva naslednja kaplana Lasbaher in Erhartič, zadnji je nabavil tudi novi oder (1913). Tajniški zapisnik iz te dobe pravi: »Odbornikom je bilo to novotarjenje neljubo. Radi bi videli, da bi ostalo vse pri starem. V društvu bi radi videli samo inteligenco svojih nazorov.« Poleg iger so se sedaj vršila tudi predavanja na mesečnih sestankih. Neugodne razmere za društvo v zadnjem desetletju sem že omenil. Vojska je trajala sicer le pet let, a vrgla nas je nazaj za 15 let. Knjige, časopisi so postali drago blago. Malokdo še tvega denar za kaj takega. Z eno krono udnine se je prej kaj kupilo, za 10 K sedaj pa prav malo in redki so, ki jo plačujejo. Boj za obstanek, za vsakdanji kruh, za tudi slepi materijalizem je kriv, da se duševno delo ne ceni. A mora priti zopet do veljave! Društvo je v celem priredilo nad 40 iger. V prvi dobi sta na odru nastopala tudi mlada dva Tušakova kakih desetkrat. Naše društvo nam dela velike skrbi. Na zeleno vejo bi prišlo šele, ko bi imelo svoj stalni sedež. Vendar je razveseljivo to, da se ga mladina oklepa. To nam daje pogum, da za društvo žrtvujemo še več in nam ni žal truda. Bog živi!

Ormož. V sredo, dne 23. julija smo položili v prerani grob vzornega dijaka-drugošolca semeniščana Maksa Filipčič, ki mu je kratka zavratna bolezen upihnila luč življenja. Vse, ki smo ga ljubili, tolaži le zavest, da je Bog to nedolžno cvetko utrgal za to, da jo presadi v svoj nebeški vrt. N. v m. p.

Sv. Andraž v Halozah. Dne 28. maja t. l. je bil izdan ukaz, s katerim se je upokojil tukajšnji nadučitelj g. Vinko Stoklas; povodom razrešenja službe se mu je izkrekla pohvala in priznanje za njegovo mnogoletno, neumorno in zelo uspešno šolsko in izvenšolsko delovanje. Rojen je bil v Šmarju pri Jelšah leta 1866; rajnki veleč. g. Mat. Stoklas st., bivši dekan v Braslovčah in pa preč. g. Mat. Stoklas ml., župnik v Zabukovju, sta njegova sorodnika. Služboval je celih 40 let, od teh 31 let tukaj kot šolski vodja. Tu je tekla njegova moška doba, tu je gledal haloški rod, tu je gledal njegovo veselje in žalost, njegovo delo in trpljenje. Iz skromne dvorazrednice je postala šola štirirazredna, stara šola se je opustila in zgradila se je tik pred izbruhom vojne nova palača za 84.000 kron, katera bi stala dandanes gotovo težke milijone. Poleg požrtvovalnih davkoplačevalcev je imel z izvršenjem stavbe nebroj skrbi, razven tega pa še z namero štajercijancev, kateri so hoteli imeti svojo ponemčevalnico. V složnem delovanju s prečastito duhovščino se je namera nemškutarjev docela preprečila. Ko je svoječasno trtna uš uničila haloške vinograde, je takoj videl, kje in kako je treba zastaviti delo za obnovitev vinogradov. In lotil se je dela z mladeniškim ognjem in železno vstrajnostjo. Učencem je bil resen učitelj, kateri je z občudovanjem vredno marljivostjo, potrpežljivostjo in ljubeznijo oskrboval izročene mu nežne otročiče, skratka, kot idealni učitelj je bil res navdušen za svoj idealen poklic. V veseli družbi je bil rad dobre volje in vrlo zabaven govornik napitnic. S prečastito duhovščino je deloval v najlepšem soglasju, dobro vedoč, da v slogi je moč. Kot vinogradnik je sam na svoji koži najbolje občutil, kje kmeta čevelj žuli; kot tak je gojil ljubezen do trpečih in tlačenih Haložanov. Šolska oblast je vpoštevala njegovo marljivo in vstrajno delovanje; zato je tekom službovanja prejel nebroj priznanj za vestno delovanje; a v panogi čebeloreje in vinarstva si je priboril premijo v zlatu. Vsi pa, ki ga poznamo in cenimo, mu želimo, da bi še mnogo let gledal, kako lepo se razvijajo sadovi njegovega dela! Z iskreno željo, naj ga Bog še dolgo ohrani v črvstem zdravju, izražamo prepričanje, da se bode po upokojitvi posvetil narodno gospodarskemu delu. Sosed.

Leskovec. Izobraževalno društvo uprizori ob dnevih 3. in 24. avgusta v šoli takoj po večernicah prelepo igro: »Zmaga najsvetejšega Zakrameta«. Sedeži 5 D, stojišča 2 D. Dobiček gre za novi oder. Prijatelji srčne ljudske izobrazbe pridite!

Leskovec. Za občinske volitve imajo tri občine samo po eno listo: Skorošnjak SLS, Velika Varnica SLS 8, HRSS 1, Sv. Andraž—Leskovec SLS 5, HRSS 4, VelikiOkič ima dve listi SLS in še eno, najbrž JDS, ki pa se skriva pod gospodarsko in vinogradno stranko. — Okičarji, ne streljajte na slepo! SLS je najboljša gospodarska in vinogradniška stranka. Pašiča in Žerjava le vstran!

Loče pri Poljčanah. Bogato se je obnesla letošnja žetev, v okolici Zbelovske gorice, še bogatejša pa po ravnici Prenuške posestnice; dal Bog v prihodnje enako žetev; veliki lipi dosti cvetov, pod lipo pa manj govora; le bruno prej iz svojega očesa, potem pezdir iz očesa soseda. Organizacijo pustite v miru.

Vrbje pri Žalcu. Poturica je hujši od Turka. Ta prislovica se še vedno uresničuje v mnogih slučajih. Nov dokaz za to je Franc Ribič, p. d. Klok v Vrbju. Predzadnjikrat je bil izvoljen v občinski odbor žalski na listi Slov. kmečke zveze, ker se je hlinil njenega pristaša. Kmalu je uskočil in držal v občinskem odboru z liberalno-samostojnimi Žalčani. Pa to bi še ne bilo najhujše! Začel je zabavljati in neusmiljeno udrihati po pristaših Kmečke zveze, zmerjati jih s »prokletimi klerikavzarji« in jih celo dejansko napadati. Stepel je Košaka star., obdelal z nožem njegovega sina, da je hodil obvezan več tednov. Lotil se je pred par dnevi okrog poldneva zopet našega pristaša Jurharja in mu pretil z nožem ali pilo, obdeloval ga je s kamenjem in mu prizadejal močne bolečine. Pri tem ga je obkladal z grdimi priimki, kakor »farški podrepnik, klerikavzar« itd. Prva dva sta mu s sodnijo prizanesla, poslednji pa mu ne bo. Sramota je ta surovež za vse Vrbje, ki je z malenkostnimi izjemami v taboru Slovenske ljudske stranke. Vse obsoja pijanega pretepača Kloka, ki ima že več polodraslih otrok. Mnogi pravijo, da mu surovost gleda že iz obraza. Drugikrat še kaj več o viru teh nesramnih hujskarij proti našim pristašem. Verbenske razmere se morajo dobro osvetliti.

Grajska vas. Na razna vprašanja, kaj je s spomenikom v Grajski vasi, odgovarjamo: Spomenik v vojni padlim vojakom občine Grajska vas bo izgotovljen koncem prihodnjega meseca t. l. Slavnostno odkritje se vrši nepreklicnv dne 7. septembra t. l. Sosedna društva prosimo, da ne prirejajo svojih prireditev na ta dan.

Laško. Hranilnica in posojilnica v Laškem (v kaplaniji) obhaja dne 4. avgusta t. l. 25 letnico svojega obstanka. Ob 8. uri bo v nadžupnijski cerkvi sv. maša (daruje mil. gospod kanonik Fr. Časl), nato v društveni dvorani zadružno zborovanje. Vabljeni vsi prijatelji zadružništva.

Polzela. Katoliško prosvetno društvo je uprizorilo dne 20. t. m. žaloigro »Sovraštvo in ljubezen« v 5. dejanjih ob velikem številu gladalcev. Igra je polna ganljivih prizorov, ter jo tudi drugim društvom priporočamo. Ker je še igra v rokopisu, se naroči pri g. Lojzetu Zorenč v Št. Petru pod Sv. gorami. Bog živi!

Zagorje pri Pilštanju. Tridnevnico v čast Materi božji, takozvano »Lovrenško«, obhajamo letos v Zagorju 8. in 9. avgusta in se začne z večernicami že v četrtek. Dobrodošli nam častilci Marijini te dni v Zagorju pred tronom Matere Božje, kjer se bodo opravljale pobožne svečanosti. Ljubljeni romarji, pohitite k Mariji, in ne strašite se posvetnih težav na potu in ne sovražnikov križa Gospodovega. Čim več zaprek ter ovir in čim težavnejša je hoja na božji poti, tem več zasluženja in plačila boš prejel. V ljubezni do Boga ni strahu in popolna ljubezen do Boga in Marije ne pozna strahu, dasi je pretrpeti najhujše. Marija govori: »Blagor njim, ki ohranijo moja pota«.

Koprivnica pri Rajhenburgu. Pred tedni smo že poročali, da je koprivniški g. župan sestavil kandidatno listo za občinske volitve pod čudežno firmo »Vseslovanske delavsko-kmetske stranke«, ne zavedajoč se, da je nasedel nekomu in dal svoji listi pristno komunistično ime. Danes lahko poročamo, da ga že radi tega glava boli in da ga je že sram tega imena. Gospod župan, mislili ste, da se boste postavili, pa ste ga pošteno polomili. Prav se vam zgodi! Kot pošten krščanski mož bi spadali v Kme o zvezo in samo v to in ne zdaj v to, zdaj v ono stranko, kakor si jo pač kdo v svojem samoljubju in koristoljubju izmisli. Radovedni smo, kako se bodo počutili drugi vaši kandidati, ki so podpisali vašo listo, ne da bi pogledali na naslov, ko bodo zvedeli, da kandidirajo kot komunisti. Menda se jim še nikdar ni kaj takega sanjalo. Zgodi se jim pa čisto prav! Zakaj pa ne pogledajo prej, kaj podpisujejo, in zakaj ne vprašajo za svet mož, ki so o vsem dobro poučeni in ki bi prišli na dan s pošteno in odkrito besedo, ki je ta, da je za koprivniškega kmeta in tudi trgovca kakor tudi za duhovnika edino Kmetska zveza, oziroma Slov. ljudska stranka prava in poštena stranka.

Fran Wernig, okr. ekonom.

NA KOMISIJI V PREVALJSKEM OKRAJU.

(Gospodarski potopis.)

Dobila sva nalog — živinozdravnik Kolenc in jaz, — da morava izvršiti licencovanje in premovanje v prevaljskem okraju. Domenila sva se, da se bova sestala na mestu prvega ogleda živine, na najbolj oddaljeni točki najinega pota — v Črni. Lep pomladanski dan — prisijalo je po večdnevnem, pustem deževju prvo pomladansko solnce — je menda vplival, da sva se glede potovanja dogovorila prav površno in nisva predvidela potrebo skupnega odhoda. Kdor pozna tukajšnje krajevne in prometne razmere in spremenljivo aprilovo vreme, bo najino površnost gotovo žigosal kot veliko lahkomislenost, kajti pri slabem zimskem in pomladanskem vremenu je podroben načrt za potovanje v tako oddaljen gorski kraj kot Črna neobhodno potreben.

Pripisovati sva si morala torej samemu sebi, ako sva se nekega zgodnjega, mračnega in deževnega jutra znašla na postaji v Dravogradu, oba vsa obupana in negotova glede možnosti, kako dospeti v sedem ur peshoda oddaljeno Črno. Udana v božjo voljo in v pričakovanju, da naju reši še kak nenavaden slučaj iz težke zagate, se peljeva z vlakom v Prevalje. Ura je bila že osem, ko sva dospela v Prevalje in ob 10. uri bi morala biti že v Črni. Paj napraviti sedaj, kdo nama svetuje kaj pametnega? Dež je lil kot iz škafa, cesta pa je bila tako razorana in zgažena, da ni bilo misliti na možnost priti peš ob določenem času na odrejeno mesto. Računala sva že na drajzino ozkotirne železnice, ki pelje proti Črni v Žerjav, a tudi ta je danes izostala. Radi tega nam ni preostalo drugega, kot najeti voz, ali — v sedanjih gmotnih razmerah »nečuveno« za državnega uradnika — najeti avto, ako sva hotela dospeti še pravočasno h komisiji. Pogodila sva se z mladim, tihim fantom-šoferjem, da je naju peljal za 300 dinarjev v Črno in nazaj. Namestila sva se udobno in široko v avtomobilu ter sva poskusila uživeti v občutke mogočne samozavesti onih srečnežev, katerim je usoda naklonila avtomobile kot udobno prevozno sredstvo. Povabila sva še prijaznega starega kmetiča, ki jo je mahal peš iz Libelič v Črno, da je prisedel k nama.

Dež je lil in veter je zacijal, da nam je postajalo v skrbno pokritem avtomobilu tesno. Obupavala sva nad uspehom sejma in licencovanja v Črni. Naš pesimizem pa je še znatno narastel, ko smo se obrnili pri velikem in samotnem domovju »pri Polanarju« v ozko, vijugasto in vsled deževnega vremena mračno dolino proti Mežici. V naglem diru je vozil avto in je poskakoval iz ene kotanje v drugo, marsikatera kletvica z blatom poškropljenih potnikov je zletela za nami; vendar, oprostite nam, dragi sejmarji, potovali smo za vašo dobro stvar.

Hitro smo zdrknili mimo prve, prijazne gorske vasice Mežice in smo se podali v ozko, romantično sotesko, ki vodi proti Žerjavu in Črni. Ko smo ostavili veliki svinčeni rudnik Žerjav za seboj, smo mahoma ozrli pred nami visoko, navpično steno, stene tudi z leve in desne strani in ob prednji sivi steni, ob veliki skali se je najprej pokazal beli cerkveni zvonik. Potem so se dvignile pred nami rujavo-rdeče strehe višjih in nato tudi manjših zgradb in naenkrat smo bili z avtom na sejmišču sredi Črne.

In ko smo bili sedaj na naši namembni postaji, se nam je bilo treba podati takoj na naš strokovni posel. Pregledovali, odtirali in licencovali smo v dvorišču znane slovenske, kmetske gostilne »pri Matevžu.« Ker se je vsled deževnega vremena in vsled velike oddaljenosti posameznih posestnikov prignalo le malo živine k licencovanju, sva imela z g. živinozdravnikom le malo izbire. Licencovati sva pač morala vse, kar se je baš prignalo, četudi sva ta način strokovnega dela izvrševala le nerada in skorajda s težkim srcem. Težko nama je bilo priznati za pleme živali, ki so jedva, jedva odgovarjale. Tem težje nama je bilo licencovanje ob zavesti, da črpajo črnjanski, koprivniški in javorski kmetje svoje dohodke večinoma iz živinoreje in da se nahajava v planinskem kraju, kjer bi morala govedoreja biti na višku.

V Črni posluje sicer prav delavna kmetijska podružnica. Njena naloga bi bila, da v bodoče posveti govedoreji večjo pozornost in da se v tem oziru vzgleda v sosedne Razborčane in Solčavane. Za črnjansko-koprivniški okraj je predvsem treba dobrih plemenjakov, marijadvorcev in je potrebno tudi umno in skupno delo v govedoreji. Kmetsko ljudstvo v tem okraju je izvečine — deloma že iz potrebe — dovzetnejše za gospodarski napredek in za pouk kot v našem goratem Pohorju.

Ko sva ostavila najino nalogo in sva se še razgovorila s prijaznimi, vedno dobrodušnimi in odkritosrčnimi črnjanskimi kmetovalci — njih vesela narav je še čisto slovensko koroškega značaja — o raznih strokovnih zadevah, sva se še razgledala po slikoviti, romantični Črni. Pravo gorsko gnezdo med divjimi, belimi skalami, ob šumeči, zeleno-beli Meži. Le malo vrtov, zelenih trat in travnikov je videti ob strmih pobočjih, ki visijo z vseh strani proti vasi. Ozki dolinici odpirate Črni pot proti Topli, Koprivni v Solčavo in proti Št. Vidu preko visokega gorskega grebena v Šoštanj. Črna naliči bolj majhnemu, kompaktnemu, staremu mestecu, kot pa kaki vasi. Razvajeni tujci, ki prihajajo občudovat ta divni in v industrijskem oziru tako zanimivi kot naše domovine, najdejo sigurno zavetišče v moderno opremljenem hotelu »pri Prahu«, 2 km oddaljen, na cesti proti Mežici se nahaja znameniti svinčeni rudnik Žerjav, ki se nahaja pod spretnim vodstvom angleških strokovnjakov. Rudnik s svojimi stotinami delavcev pravzaprav gospodarsko vzdržuje in oživlja Črno. Privabil je delavce iz vseh sosednih slovenskih krajev, vse eno pa se še skoraj povsod uveljavlja stara koroška dobrodušnost in deloma tudi še zginjevajoče in umetno vzdržano nemštvo.

Po kratkem pregledu po vasi sva še pogledala v našo kmetsko gostilno »pri Matevžu.« V tem času pa je že govorilo tudi vino svojo besedo in razgovori v gostilni so bili že prav živahni in hrupni. Cigan-domačin je v kotu zakajene sobe igral na citre in je privabil vso veselja- in petjaželjno mladino k sebi. Citre, milodoneče citre, ki tako lahko očarajo planinca-Korošca, in popeljejo njegovo mehko, dovzetno dušo v tiho, prostrano, zeleno ravan, v bajne jelšove loge ob šumeči, deroči Dravi, na samotno, s temnimi gozdovi obdano obal tihih planinskih jezer in mu isti mah pričaraj ostrune skale, visoke jasne gorske grebene in divje žuboreče gorske potoke naših Karavank. Citre, milodoneče, tihega veselja in življenja polne citre so tudi med veselim, kmetskim narodom v črnjanski okolici zelo razširjeno narodno godalo.

Ko sva se z g. živinozdravnikom pripravila že za odhod, se je k nama pridružil inteligenten, mlad kmet iz okolice Mežice. Pravi tip naprednega podjunskega kmeta. Nekako bojazljivo se je sprva prisedel k nama, potem pa je postajal vedno zgovornejši in si je prizadeval, da nama v kolikor mogoče izbranih in lepih besedah popiše krajevne gospodarske in politične razmere. Razgovarjala sva se še pozneje o tem kmetu, ki nama je dal povod, da sva začela razmotrivati o značilnih in bistvenih razlikah med koroškim in pohorskim kmetom. Pohorski kmet je miren, preudaren, težko dostopen in malce neokreten, narod od Guštanja in Kotelj naprej pa postaja že živahnejši, veselejši in dovzetnejši za vse nove pridobitve. Konzervativni pohorski kmet se ne prizadeva posebno, da bi se prilgodil v vedenju in običajih meščanu, dočim priprosti slovenski Korošec pri vsaki priliki posnema v govorenju in obnašanju meščana. Pohorec samozavesten in trd, prav nič ne hrepeni po meščanski družbi in se je celo izogiblje, slovenski koroški kmet pa se s svojo dovzetno naravo čuti srečnim, ako se more uveljaviti tudi v gosposki družbi iz mesta. V koliko so te značilne poteze različnih značajev našemu skupnemu narodno-kulturnemu razvoju v korist, oziroma v škodo, je sodila in bo še sodila zgodovina ter naša gospodarska bodočnost.

Mudilo se nama je ter sva radi tega povabila našega novega znanca, kmetovalca iz Mežice, da je prisedel k nama v avto. Počasi poženemo naš neokretni voz, vedno hitereje in glasneje drdramo iz Črne in naenkrat nas izven vasi objame zopet ozka soteska, s slikovitimi, strmimi skalami in z močno narastlo, glasno žuborečo Mežo, ki nas stalno spremlja, zdaj manj, zdaj bolj oddaljena od ceste.

Ko smo že ozrli neposredno pred seboj vas Mežico, se nam je razširil pogled tudi na levo in na desno, na zeleno ravninico in na gorate stranske obronke s samotnimi kmetijami. Prav ta hip nas je iz mračnega, deževnega dneva prav prijazno in ljubko pozdravilo toplo spomladansko solnce. In zato smo tudi majhno nezgodo pri našem starem avto-vozu sprejeli in komentirali le z nagajivo-zlobnimi dovtipi. Našemu spretnemu kmetu-spremljevalcu bolj kot šoferju smo se imeli zahvaliti, da smo mogli zopet naprej. Samozavestno je naš Mežičan povdarjal, da ima doma dva bencin-motorja ter da se vsled tega razume tudi na mehanizem avtomobila. Resničnost svoje trditve je potem dokazal pri naši nezgodi s prav spretno pomočjo.

(Konec prih.)

Zaklad

vsake dobre gospodinje je močno in lepo perilo, kar pa je edino mogoče, ako kupite

belo platno

v veletrgovini R. Stermecki v Celju, kjer najdete velikansko zalogo in čudovito nizke cene. Lastna manipulacija in import. Trgovci engros cene — Cenik zastonj!

Preseltev.

Naznanjamo slavnemu občinstvu, da smo preselili našo mehanično delavnico iz Tržaške ceste štev. 16 v

Vojašniško ulico 13.

Isto smo s potrebnimi stroji uredili ter se popravila točno in vestno izvršijo.

Priporočamo se cenjenim naročilom ter beležimo s velespoštovanjem

Divjak & Gustinčič,
mehanična delavnica,
Vojašniška ulica 13 Maribor Vojašniška ulica 13

Okrogel les

smreka hojka od 2 m dolgosti in 20 cm srednje debelosti naprej se kupi. F. Toplak, Polzela. 399 3-1

SVARILO!

Podpisana svarim vsakega, da ne da mojemu možu, Jakobu Mir, zidarskemu mojstru v Račkem vrhu 25, kaj na upanje, ali na posodo, ker nisem za njega v nobenem slučaju plačnica.

Rački vrh, dne 20. julija 1924.

960 **Alojzija Mir,** posestnica.

Zamena oljnatih semen Nakup deželnih pridelkov!

L. BREZOVNIK,
trgovina mešanega blaga
Glavni trg **Vojnik** Glavni trg
Ustanovljena 1897.

Priporoča svojo bogato zalogo manufakture, svilenih robcev, svile za predpasnike, volno za moške in ženske itd. železnino, steklo, specerijsko in kolonijalno blago. — Postrežba solidna, blago prvovrstno, cene zmerne!

Nakup jajc! Nakup mleka

Pepček in Tinček.

Pepček in Tinček iz šole gresta,
ter si med potoma nekaj povesta,
Pepček Tinetu veselo novico pove,
da šel z mamo v trgovino k „Drofeniku v Celje“ je.

Po kaj? ga vpraša Tine uljudno,
po obleko za birmo, dokler ni še zamudno,
ker le tam se da tako poceni kupiti,
da zamorem namesto ene dve obleki nositi!

Somišljeniki inserirajte!

E 246/24-8

Dražbeni oklic.

Dne 6. septembra 1924, predpoldne ob 10. uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 10. dražba nepremičnin zemljiščna knjiga Cerkvenjak, vl. št. 118, cenilna vrednost: 4.910 D 50 p, vrednost pritikline: 30 D 35 p, najmanjši ponudek 3.290·— D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče Sv. Lenart v Slov. gor.,
dne 15. julija 1924. 938 3—1

DEŽNIKARNA JOS. VRANJEK

Kralja Petra c. 25 12-149 **CELJE** (Bivša graška mitnica)

priporoča svojo bogato zalogo **dežnikov** domačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa popravila točno in solidno.

„Jugometalija“, Ljubljana

izdeluje vse vrste bakrenih kotlov, nadalje vseh vrst kleparska, ključavničarska in vodovodno-inštalacijska dela. Znižane cene. — Točna in solidna postrežba.

KOLODVORSKA ULICA 18—20

Vremenski preroki.

Če z ledom ti streho
razbil je Matija,
pa v Račju opeko
ti nudi Zofija.

Ob Jurju če zebe
te v strgani koči,
opekoti v Račju
si urno naroči.

Če Filip dal kmetu
prehladno je vreme,
kmet urno naj v Račju
opeke si vzeme.

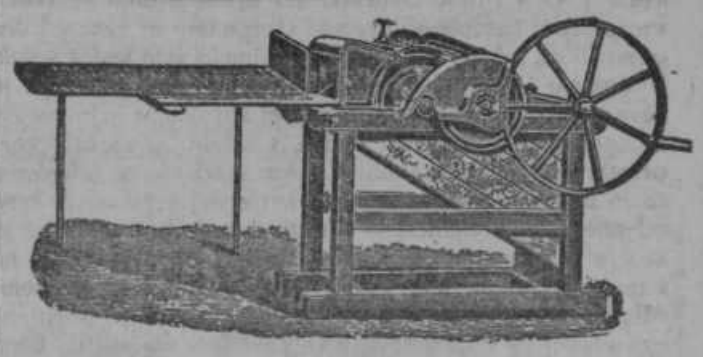

Mlatilnice za 12.500 kron

lepe, močne, na kuglasta ležišča s težkim zamahalnim kolesom (Schwungrad). Velika zaloga vseh vrst plugov, osipalnikov, okopalnikov in bran, kakor tudi vse vrste poljedelskih strojev, dobite pri meni 10 odstot. ceneje, kakor pri vseh drugih tovarnah. Za vsaki stroj se jamči. Sprejme se v to stroko zastopnik proti mesečni plačil in proviziji. Se priporoča

Jakob Pučko
trgovina s poljedelskimi stroji,
Ormožka cesta, PTUJ. Ormožka cesta.
(Tik sejmišča.)